

02.05.09

Michael Wilkens,

Arkitekt, Kassel

Nå har også Oslo bestemt seg for å misbruke kunsten sin for en spektakulær rom-salat av den typen man behøver i fattige Bilbao eller glemte provinsbyer, for å lokke til seg turister og overbevise dem om at man fremdeles finnes. Er det mulig? Nå også Oslo? Og så alt på ett sentralt sted, slik man pleide å gjøre det på 70-tallet? Dengang ordnet man byene i skuffer: Alle museer på ett sted! En supermarked-strategi for kunstatturismen. Det sparte nok utlegg til vakthold og portner, men lot byen ligge øde. I mellomtiden har våre fagfolk forlengst anbefalt poli-sentralitet som strategi: Urbant mangfold i stedet for funksjonalistiske supersentra side om side med tomme butikker og forlatte offentlige bygg. Her i landet har den sentralistiske funksjonalismen i alle fall ikke nådd de offentlige museene. I stedet er det blitt våre bilprodusenter som bygger museer: Porsche, Volkswagen, Daimler. En slik stjernearkitektur egner seg godt til det. Men for å vise kunst, selv moderne kunst, er den altfor høylytt og selvtilfreds. Til det trengs snarere haller med store flater, som gir muligheter for vekslende inn- og ombygginger. Og det klassiske maleriet løftes langt bedre fram i gamle, ærverdige, klassisistiske bygninger. Jeg ønsker for mine norske venner at de klarer å stanse disse tåpelige planene.